

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 października 2018 roku pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 400€ z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 04 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniesiono, iż powódka zawarła z pozwaną spółką umowę przewozu, na podstawie której w dniu 26 lipca 2018 roku podróżowała z A. do W. (numer rejsu (...)). Lot był opóźniony, skutkiem czego pasażerka dotarła do portu docelowego więcej niż 3 godziny po planowanym czasie przylotu. Z uwagi na fakt, iż pasażerka posiadała potwierdzoną rezerwację na ten lot oraz stawiała się planowo na odprawę pasażerów, nabyła w stosunku do pozwanej roszczenie o zapłatę odszkodowania, na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91. Pismem z dnia 27 sierpnia 2018 roku pozwany został wezwany do zapłaty należnej kwoty do dnia 3 września 2018 roku. (pozew – 4, zgłoszenie reklamacji – k. 6)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 11 grudnia 2018 roku w sprawie o sygn. akt II C 7346/18 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie nakazał (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zapłatę na rzecz Z. O. kwoty 400 euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 625 złotych tytułem kosztów procesu (nakaz zapłaty – k. 12).

Pełnomocnik pozwanej skutecznie wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej spółki powołał się na wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności zwalniających pozwaną z obowiązku zapłaty odszkodowania. Wskazał, że lot, którego dotyczy postępowanie został opóźniony z uwagi na złe warunki atmosferyczne, a dokładniej burze w całej Europie, które uniemożliwiły w tamtym okresie wiele zaplanowanych lotów. Na poparcie powyższego pełnomocnik pozwanej załączył raport pogodowy oraz komunikatory E. wraz z tłumaczeniem przysięgłym (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 20, raporty pogodowe – k. 27-35)

Postanowieniem z dnia 11 marca 2019 roku tut. Sąd postanowił dopuścić dowód z dokumentów dołączonych do pism procesowych stron na okoliczności w nich wskazane (postanowienie z dnia 11 marca 2019 roku – k. 39)

W dalszym toku sprawy, stanowisko stron nie uległo zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. O. zawarła z R. S. z siedzibą w W. umowę przewozu lotniczego i wykupiła bilet na lot na trasie A.-W., z zaplanowanym wylotem 26 lipca 2018 roku. (okoliczności bezsporne, boarding pass – k. 9)

Lot (...) uległ opóźnieniu wynoszącemu 3 godziny 30 minut.

Pismem datowanym na 27 sierpnia 2018 roku pozwana została wezwana do zapłaty odszkodowania w wysokości 400 Euro w terminie 7 dni za opóźniony lot (...), wykonany w dniu 26 lipca 2018 roku. (pismo – k. 6-7)

Powyższy stan faktyczny jako bezsporny Sąd mógł ustalić na zasadach z art. 229 i 230 k.p.c.. Zgodne – a co najmniej niezaprzeczone - oświadczenia stron w tym zakresie znajdują nadto potwierdzenie w treści wymienionych dokumentów, niekwestionowanych ani co do autentyczności, ani co do treści.

Sąd zważył, co następuje:

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za opóźniony lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) - c) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1500 kilometrów, w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości od 1500 do 3500 kilometrów oraz 600 EUR dla wszystkich innych lotów niż loty określone w lit. a) lub b).

Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu”.

Nadto w wyroku w sprawach połączonych C-581/10 i C-629/10 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wskazał, iż „pasażerowie lotów opóźnionych o trzy godziny lub więcej nie mogą być traktowani w sposób odmienny od pasażerów korzystających z odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c) pkt iii) tego rozporządzenia ponieważ takie nierówne traktowanie nie jest należycie uzasadnione w świetle celów realizowanych przez to rozporządzenie. Aby usunąć to nierówne traktowanie, wykładni rozporządzenia nr 261/04 należy dokonywać w ten sposób, iż pasażerowie znacznie opóźnionych lotów mogą korzystać z odszkodowania takiego samego co pasażerowie lotów odwołanych, czyli z odszkodowania przewidzianego w art. 5 ust. 1 lit. c) pkt iii) tego rozporządzenia.”.

W tym miejscu należy wskazać, iż poza sporem w niniejszej sprawie było, że pozwany był przewoźnikiem lotniczym obsługującym przedmiotowy lot nr (...) na trasie A. – W. w dniu 26 lipca 2018 roku. Poza sporem było również opóźnienie samolotu trwające dłużej niż 3 godziny. Kwestią sporną był natomiast podniesiony przez pozwanego zarzut wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności. Jak podniesiono w sprzeciwie od nakazu zapłaty, powodem opóźnienia lotu były złe warunki atmosferyczne, a dokładniej burze w całej Europie, które uniemożliwiły w tamtym okresie wiele zaplanowanych lotów, nie tylko pozwanego przewoźnika.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał faktu, aby opóźnienie lotu nr (...) było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Należy wskazać, że w myśl art. 6 k.c., strona wywodząca z danego faktu skutki prawne powinna fakt ten udowodnić. Przyjęty przez ustawodawcę system kontradyktoryjnego procesu cywilnego oznacza, że strona prowadzi proces na własne ryzyko, w tym będące elementem procesu postępowanie dowodowe, gdyż przepis art. 232 k.p.c. stwarza Sądowi jedynie możliwość, a nie obowiązek, dopuszczenia uzupełniająco dowodu nie wskazanego przez strony (Wyrok SA w Poznaniu z dnia 20 września 2006 roku, I ACa 394/06).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, iż pozwany w żaden sposób nie wykazał, że wystąpiły nadzwyczajne okoliczności zwalniające go z wypłaty odszkodowania. Przede wszystkim załączone do sprzeciwu od nakazu zapłaty dokumenty w postaci raportów pogodowych oraz komunikatorów E. nie są wystarczające, aby uznać, iż opóźnienie lotu było spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności. Pozwany, w celu udowodnienia powyższej okoliczności powinien zawnieioskować o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego. Tylko bowiem opinia biegłego mogłaby uprawdopodobnić okoliczności wskazane przez pozwanego.

Należy podkreślić, że obowiązkiem Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd nie jest również zobligowany w żaden sposób do doszukiwania się w zgromadzonym w toku sprawy materiale nie powołanych dowodów czy nie podniesionych szeroko rozumianych zdarzeń bądź okoliczności, które ewentualnie mogą być korzystne dla strony postępowania.

Reasumując, należy wskazać, iż podniesione przez pozwanego okoliczności i załączone dowody w żaden sposób nie pozwalają na przyjęcie, aby opóźnienie rejsu z dnia 26 lipca 2018 roku było następstwem „zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004.

Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400 Euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 września 2018 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwany, jako przegrywający sprawę obowiązany jest zwrócić powodowi w całości poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw w wysokości 947 zł, na które złożyły się: koszty wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), opłata od pozwu w wysokości 30 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.